

...

A KÚRIA

végzése

Az ügy száma:

Kvk.V.39.127/2026/4.

A tanács tagjai:

dr. Darák Péter a tanács elnöke

dr. Demjén Péter előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

A Kérelmező:

kérelmező1

(cím1)

A Kérelmező jogi képviselője:

dr. T. Tóth Balázs ügyvéd

(cím2)

Az eljárás tárgya:
felülvizsgálata

választási ügyben hozott határozat bírósági

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Nemzeti Választási Bizottság

374/2026. számú határozata

Rendelkező rész

A Kúria a Nemzeti Választási Bizottság 374/2026. számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi a Kérelmezőt, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak – az állami adó-és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 10.000 (tízezer) forint nemperes eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Kérelmező 2026. április 11-én 11 óra 12 perckor elektronikus úton kifogást nyújtott be a Pest Vármegye 05. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: OEVB). Kifogásában előadta, hogy 2026. április 11-én lakcímének postaládájában egy szórólapot talált, amelyen Dióssi Csaba, Dunakeszi polgármesterének (a továbbiakban: polgármester) fényképe, a „2026. április 12.” felirat, valamint Tuzson Bence országgyűlési képviselő és képviselőjelölt újraválasztásának támogatására irányuló tartalom szerepelt.

[2] A Kérelmező szerint a szórólap nem tartalmazott impresszumot, a kiadó személye nem volt azonosítható. A szórólap a településen megvalósult fejlesztéseket ismertette, azokat az érintett országgyűlési képviselő tevékenységével összekapcsolva, „közös eredményként” bemutatva. A szórólap hátoldalán a polgármester fényképe szerepelt.

[3] A Kérelmező álláspontja szerint a kifogásolt tevékenység sérti a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 144. § (2) bekezdését, valamint a 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjaiban foglalt alapelveket. Érvelése szerint a polgármester közhatalmi tisztségéhez kapcsolódó intézményi hitelesség egy konkrét jelölt támogatását szolgálta, továbbá a „magánszemélyként” történő megszólalás ellenére a kommunikáció ténylegesen a polgármesteri tevékenységhez kötődött, amely a választási szabályok megkerülésére irányuló konstrukciót valósított meg.

[4] A Kérelmező hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla egy korábbi végzésére (15.Pk.50.031/2019/2.), amely a választási bizottság döntését egy „polgármesteri beszámoló” kapcsán hagyta helyben és megállapította a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjainak megsértését. A végzés másolatát, valamint a kifogásolt szórólapot bizonyítékként csatolta.

[5] A Kérelmező kérte annak megállapítását, hogy a kifogásolt tevékenység sérti a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjainak, valamint a 144. § (2) bekezdésének rendelkezéseit, az érintett további jogsértéstől történő eltiltását, valamint a jogsértés súlyára és ismétlődő jellegére tekintettel bírság kiszabását.

Az elsőfokú választási határozat

[6] Az OEVB a 60/2026. (IV. 12.) számú határozatával a kifogásnak az impresszum hiányára tekintettel részben helyt adott, egyebekben azt elutasította. Indokolásában a kialakult joggyakorlatra, különösen a Kúria gyakorlatán (Kvk.II.39.258/2022/7.) keresztül az Alkotmánybíróság 3256/2009. (X. 30.) AB határozatára hivatkozva rámutatott arra, hogy a hivatalban lévő polgármester kampányidőszakban is bemutathatja tevékenységét. Bírság kiszabását nem tartotta indokoltnak.

[7] Az OEVB határozatát az 1/2026. (IV. 14.) számú kijavító határozattal - a kifogástevő neve és adatai tekintetében – kijavította.

A fellebbezés

[8] A Kérelmező az OEVB határozatával szemben fellebbezést terjesztett elő, amelyben érintettségét az érintett választókerületben fennálló választópolgári minőségére, valamint az alapügyben kifogástevőként való részvételére alapította.

[9] Fellebbezésében a Ve. 223. § (3) bekezdés a) és b) pontjaira hivatkozva vitatta az elsőfokú határozat jogszerűségét. Álláspontja szerint az OEVB tévesen hivatkozott az Alkotmánybíróság határozatára és nem vizsgálta érdemben az esélyegyenlőség, valamint a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás sérelmét. Előadta, hogy az OEVB nem rendelkezett az eltiltás kérdésében és a bírság mellőzése is megalapozatlan volt.

[10] Kérte az elsőfokú határozat részbeni megváltoztatását, a jogsértés megállapítását, az érintett eltiltását a további jogsértéstől, valamint bírság kiszabását.

A Nemzeti Választási Bizottság határozata

[11] A Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) a 2026. április 17. napján meghozott, 374/2026. számú határozatával a Kérelmező fellebbezését érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

[12] Indokolásában rögzítette a Ve. 221. § (1) bekezdésében, 223. § (3) bekezdésében, 224. § (3) bekezdésében és 231. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket. Hivatkozott továbbá arra, hogy a választási eljárásban a rövid jogvesztő határidők és az eljárás sommás jellege miatt hiánypótlásnak, illetve a jogorvoslati kérelem utólagos kiegészítésének nincs helye, e körben a Kúria több döntését idézte. Az érintettség értelmezése körében utalt az Alkotmánybíróság 3081/2014. (IV. 1.) AB számú, 3082/2014. (IV. 1.) AB számú és 3097/2014. (IV. 11.) AB számú végzéseire, továbbá a Kúria következetes gyakorlatára, különösen a Kvk.I.39.037/2024/4., a Kvk.VI.39.032/2026/12., a Kvk.III.37.322/2019/3. és a Kvk.II.37.515/2019/2. számú döntésekre, valamint a saját 151/2026., 155/2026. és 168/2026. számú határozataira.

[13] Az NVB elsőként megállapította, hogy a fellebbezést határidőben, a törvényben megjelölt választási bizottsághoz nyújtották be és az tartalmazza a Ve. 224. § (3) bekezdésében foglalt formai és tartalmi elemeket.

[14] Ezt követően a Kérelmező érintettségét vizsgálta. Rögzítette, hogy a Kérelmező érintettsége igazolására arra hivatkozott, hogy a Pest Vármegye 05. számú országgyűlési egyéni választókerületben választójoggal rendelkező, a központi névjegyzékben szereplő választópolgár, továbbá az alapügyben kifogástevőként járt el. Az NVB ezzel szemben megállapította, hogy a Kérelmező mint magánszemély a fellebbezésében nem adott elő olyan tényt és nem jelölt meg olyan körülményt, amely alapján az állított jogsérelem jogaira és kötelezettségeire személyesen és közvetlenül kihatott volna.

[15] Az NVB hangsúlyozta, hogy a választási eljárás sommás jellege folytán a döntést minden esetben a jogorvoslati kérelem benyújtásakor rendelkezésre álló bizonyítékok és dokumentumok alapján kell meghozni.

[16] Az Alkotmánybíróság és a Kúria gyakorlatára utalással az NVB kiemelte, hogy az érintettség fogalmát a Ve. nem határozza meg, annak fennállását az adott ügyben, esetről esetre kell megítélni, és igazolása a Kérelmezőt terheli. Rámutatott arra is, hogy az, hogy a Kérelmező természetes személy, továbbá, hogy a névjegyzékben szereplő választópolgár, illetve a kifogástevői minőség önmagában nem elegendő az érintettség megállapításához, ahhoz az szükséges, hogy az állított jogsérelem a Kérelmező saját jogaira és kötelezettségeire közvetlenül kihatással legyen, és az érintettség igazolása a Kérelmezőt terheli. Utalt arra is, hogy a magánszemélyek érintettségének igazolásával kapcsolatban az érintettséghez közvetlen jogsérelem szükséges, mely megkívánt érintettség-igazolási szint az esetek többségében kizárja az érintettség igazolását, mert a választópolgárok a választási jogsértések jelentős részénél kizárólag absztrakt érdeksérelmet, közvetett érintettséget tudnak igazolni, amely emiatt nem éri el a Kúria által megkövetelt szintet.

[17] Mindezekre figyelemmel az NVB arra a következtetésre jutott, hogy a Kérelmező érintettsége a Ve. 221. § (1) bekezdése alapján nem állapítható meg, ezért a fellebbezést a Ve. 231. § (1) bekezdés a) pontja alapján érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

A bírósági felülvizsgálati kérelem

[18] A Kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelmében az NVB határozatának megváltoztatását kérte akként, hogy a Kúria a kifogásnak adjon helyt.

[19] Érintettsége alátámasztása körében előadta, hogy a kifogás tárgyát képező, a Ve. 141. §-a szerinti kampánytevékenységnek minősülő magatartás neki személyesen címzett. Hivatkozott továbbá arra, hogy a demokratikus politikai közösség választójaként a választási eljárás törvényességének érvényesülését – a Ve.-ben rögzített alapelvek és szabályok alapján – joga és kötelessége számon kérni. Álláspontja szerint ellenkező értelmezés esetén a választópolgár a saját választói akaratának jogellenes befolyásolására irányuló magatartással szemben nem tud fellépni, ami a Ve. rendelkezéseinek kiüresedéséhez vezetne.

[20] A Kérelmező előadta, hogy az NVB a fellebbezését érdemi vizsgálat nélkül utasította el arra hivatkozással, hogy az ügyben nem minősül érintettnek. Álláspontja szerint az érintettség megítélése során figyelemmel kell lenni az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvére, amely megköveteli a jogszabályok érvényesülését, valamint az Alaptörvény 28. cikkére, amely szerint a jogszabályokat, azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni. Érvelése szerint a támadott határozat a Ve. 208. §-ának olyan értelmezését eredményezi, amely e követelményekkel ellentétes.

[21] Hivatkozott arra, hogy a Ve. 208. §-a szerint kifogást a központi névjegyzékben szereplő választópolgár, jelölt, jelölő szervezet, valamint az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet nyújthat be, továbbá a Ve. 141. §-a értelmében kampánytevékenység minden olyan tevékenység, amely a választói akarat befolyásolására irányul.

[22] Előadta, hogy az elsőfokú eljárásban az OEVB megállapította, hogy a kifogás tárgyát képező cselekmény kampánytevékenységnek minősül és a Ve. 144. § (2) bekezdésének megsértését is megállapította az impresszum hiánya miatt, ezért nem vitatható, hogy az ügy tárgya a választói akarat befolyásolására alkalmas magatartás.

[23] A Kérelmező szerint az ilyen kampánytevékenység esetén a jogorvoslati lehetőség ténylegesen a magatartás címzettje számára áll fenn, mivel az ilyen kampányeszköztől a küldőn kívül értelemszerűen csak a címzettnek van tudomása. Álláspontja szerint józan ésszel összeegyeztethetetlen elvárni a feltételezett jogsértőtől, hogy saját magatartásával szemben kezdeményezzen jogorvoslatot, ezért a jogérvényesítés egyetlen reális alanya a kampánytevékenység címzettje. Érvelése szerint, amennyiben az érintettség fogalma nem terjed ki a kampánytevékenység címzettjére, az olyan jogértelmezéshez vezet, amely kizárja a jogszabály érvényesítésének elvi lehetőségét és ezáltal sérti a jogállamiság követelményét.

[24] Mindezek alapján álláspontja szerint a kifogást és a fellebbezést érdemben kellett volna elbírálni.

[25] A Kérelmező előadta, hogy a kifogásolt szórólap nem csupán formai okból jogsértő, hanem tartalmában is sérti a választási eljárás alapelveit, különösen a jelöltek közötti esélyegyenlőség elvét. Hivatkozott a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjára, amely szerint a választási eljárás során biztosítani kell a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőséget. Álláspontja szerint a szórólapon szereplő megszólaló személy polgármesteri minősége a választók számára egyértelműen felismerhető, és bár formálisan „magánemberként” határozza meg magát, a kommunikáció tartalma a polgármesteri tevékenységhez kötődik, mivel a település fejlődését, konkrét önkormányzati és állami fejlesztéseket mutat be, és azokat az országgyűlési képviselővel közös eredményként tünteti fel. A Kérelmező szerint a kommunikáció meggyőző ereje a közhatalmi tisztségből fakad, amely a választópolgárok számára fokozott meggyőző erővel bír és ezáltal egy konkrét jelölt támogatását szolgálja, sértve a jelöltek közötti esélyegyenlőséget.

[26] Érvelése szerint a kifogásolt magatartás nem állítható párhuzamba az NVB által hivatkozott 3256/2009. (X. 30.) AB határozatban foglalt esettel, mivel jelen ügyben nem a hivatalban lévő polgármester saját jelöltsége kapcsán történő megszólalásról van szó, hanem arról, hogy a polgármester tevékenységének eredményeit egy másik jelölt támogatására használják fel. Álláspontja szerint míg a polgármester saját jelöltsége esetén tevékenységének bemutatása elfogadható lehet, addig más jelölt melletti ilyen tartalmú kiállítás nem.

[27] Előadta, hogy az ilyen magatartás a polgármesteri tisztség pártpolitikai eszközként való felhasználását legitimálná, amely sérti az esélyegyenlőség követelményét és kérte, hogy ezen szempontokat a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás sérelmének körében is vegye figyelembe a bíróság.

[28] A Kérelmező a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjára hivatkozva előadta, hogy a kifogásolt kommunikáció sérti a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét. Álláspontja szerint a kommunikáció sajátossága, hogy a megszólaló formálisan elhatárolódik polgármesteri minőségétől, ugyanakkor a szórólap teljes tartalma a polgármesteri tevékenységhez és az ahhoz kapcsolódó fejlesztésekhez kötődik. Érvelése szerint ez az ellentmondás azt mutatja, hogy a megszólalás formálisan magánszemélyként jelenik meg, ténylegesen azonban a közhatalmi pozícióból fakadó befolyás felhasználására épül és ezáltal a választási szabályok megkerülésére irányuló konstrukciót valósít meg. A Kérelmező hangsúlyozta, hogy a közhatalmi tisztséghez kapcsolódó teljesítmény kampánycélú felhasználása úgy történik, hogy a megszólaló azt formálisan magánszemélyi megnyilvánulásként tünteti fel. E körben jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a szórólap nem tartalmaz impresszumot és nem köthető azonosítható jelölő szervezethez vagy kiadóhoz, amely miatt a kampánytevékenység mögötti felelősségi viszonyok nem állapíthatók meg és a választási eljárás átláthatósága sérül.

[29] Álláspontja szerint a kifogásolt kommunikáció nem választható el a megszólaló polgármesteri minőségétől, ezért a közhatalmi pozícióból fakadó befolyás kampánycélú felhasználása megvalósul. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 15.Pk.50.031/2019/2. számú végzésére, amelyben a bíróság helybenhagyta a választási bizottság döntését és a bíróság szerint a kampányidőszakban terjesztett, a település fejlődését és jövőbeli terveit bemutató kommunikáció alkalmas a választói akarat befolyásolására akkor is, ha nem tartalmaz kifejezett választási felhívást, amennyiben a bemutatott eredmények a jelölthöz köthetők és számára indokolatlan előnyt biztosítanak.

[30] A Kérelmező szerint a jelen ügyben kifogásolt szórólap ezzel azonos logika mentén épül fel, mivel a település fejlődését és konkrét fejlesztéseket mutat be, azokat az országgyűlési képviselővel közös eredményként kapcsolja össze és ezáltal egy konkrét jelölt támogatását szolgálja. Mindez arra utal, hogy a kifogásolt magatartás nem egyedi jelenség, hanem az érintett által vezetett önkormányzatnál megjelenő olyan kommunikációs gyakorlat része, amelyet a bíróság korábban már a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjába ütközőnek minősített. Hozzátette, hogy ez a körülmény önmagában nem alapozza meg a jelen ügyben a jogsértés megállapítását, azonban annak értékelése és a jogkövetkezmények meghatározása során jelentőséggel bírhat.

[31] A polgármester felhívásra nyilatkozatot nem tett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[32] A bírósági felülvizsgálati kérelem alaptalan.

[33] A Kúria előtti eljárás tárgya az, hogy az NVB a kérelmező fellebbezése alapján az ügyben való érintettség hiányát jogszerűen állapította-e meg. A kérelmező, mint a másodfokú választási határozat alapjául szolgáló fellebbezés előterjesztőjének érintettsége az NVB határozat elleni bírósági jogorvoslat alapján fennáll. A kérelmező a felülvizsgálati kérelmét a törvényes határidőben, a megsértett jogszabályhelyek megjelölésével, jogi képviselő közreműködésével terjesztette elő, ezért a felülvizsgálati kérelem megfelel a Ve. 222. § (1) bekezdésében, 223. § (3) bekezdésében, 224. § (2) bekezdésében, (3) bekezdésében, 224. § (5) bekezdésében foglalt követelményeknek. A Kúria ezért a felülvizsgálati kérelmet érdemben bírálta el.

[34] A Ve. 222. § (1) bekezdése szerint a választási bizottság másodfokú határozata, továbbá a Nemzeti Választási Bizottság határozata ellen az ügyben érintett természetes és jogi személy, valamint jogi személyiség nélküli szervezet nyújthat be bírósági felülvizsgálati kérelmet. A Ve. 223. § (3) bekezdés a) pontja értelmében bírósági felülvizsgálati kérelem jogszabálysértésre hivatkozással, a b) pont alapján pedig mérlegelési jogkörben hozott határozat ellen terjeszthető elő. A Ve. 231. § (1) bekezdés a) pontja szerint a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani, ha azt nem a 222. § (1) bekezdés szerinti jogosult nyújtotta be.

[35] A Kúria következetes gyakorlata szerint a bírósági felülvizsgálati kérelmet érdemben csak akkor lehet vizsgálni, ha a Kérelmező érintettsége fennáll. Ezt a Kúria a Kvk.VII.39.089/2024/4., a Kvk.III.39.089/2026/3., és a Kvk.III.39.093/2026/11. számú végzéseiben is megerősítette. Az érintettség megállapításához szükséges, hogy az állított jogsérelem a Kérelmező saját jogaira vagy kötelezettségeire közvetlen kihatással legyen.

[36] Az Alkotmánybíróság több végzésében - így a 3081/2014. (IV. 1.) AB, a 3082/2014. (IV. 1.) AB és a 3097/2014. (IV. 11.) AB végzésekben - rögzítette, hogy a Ve. az érintettség fogalmát nem határozza meg, annak tartalmát az adott ügyben eljáró jogorvoslati fórum

alakítja ki. Ezt a Kúria a Kvk.I.38.318/2019/2. és a Kvk.I.39.037/2024/4. számú végzéseiben is megerősítette.

[37] A Kúria gyakorlata szerint az érintettség fennállásához nem elegendő a választópolgári minőség vagy a névjegyzékben szereplés ténye (Kvk.VI.39.407/2022/4.; Kvk.V.39.513/2022/2.). A Kvk.III.39.360/2022/2. számú végzés elvi tartalma szerint az érintettség akkor állapítható meg, ha az állított jogsérelem a Kérelmező saját jogaira vagy kötelezettségeire közvetlenül kihat, és ennek igazolása a Kérelmezőt terheli. A Kúria e döntésében azt is hangsúlyozta, hogy a választási kampánnyal összefüggő jogsértések esetében a magánszemélyek jellemzően csak közvetett érintettségre hivatkoznak – például a választás tisztaságának sérelmére –, amely nem elegendő az érintettség megállapításához (Indokolás [28]).

[38] Az Alkotmánybíróság a 3296/2014. (XI. 7.) AB határozatában kimondta, hogy önmagában az a körülmény, hogy a választópolgár kifogást vagy fellebbezést nyújtott be, nem alapozza meg a bírósági felülvizsgálathoz szükséges érintettséget, mert ez a jogintézmény kiüresedéséhez vezetne (Indokolás [18]). Ebből következően a választópolgár a Ve. szabályainak sérelme esetén kifogást előterjeszthet, azonban a további jogorvoslati szinteken az érintettségét külön igazolnia kell.

[39] A Kúria rámutat arra, hogy az érintettség követelménye tartalmilag azonos elvek szerint érvényesül a választási jogorvoslati rendszer különböző szintjein, így a Ve. 221. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési eljárásban is.

[40] A Kúria a fentiek alapján azt vizsgálta, hogy a Nemzeti Választási Bizottság helytállóan jutott-e arra a következtetésre, hogy a Kérelmező a fellebbezési szakban a Ve. 221. § (1) bekezdése szerinti érintettséggel nem rendelkezik.

[41] A Kérelmező érintettségét arra alapította, hogy a kifogásolt magatartás őt mint választópolgárt is érintette, alkalmas volt a választói akarat befolyásolására, és sértette a Ve. alapelveit.

[42] E körben azonban a Kúria – a fent ismertetett kúriai és alkotmánybírósági gyakorlatra figyelemmel – megállapította, hogy a Kérelmező nem jelölte meg, és nem is valószínűsítette, hogy az állított jogsértés az ő saját jogaira vagy kötelezettségeire közvetlen kihatással lett volna.

A Kérelmező által előadott sérelmek – így különösen a választás tisztaságának, az esélyegyenlőségnek és a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlásnak a megsértése – a választási eljárás egészére vonatkozó, általános jellegű állítások. Ezek a kifogás előterjesztése körében relevánsak lehetnek, azonban a fellebbezési szinten az érintettség igazolására nem alkalmasak. A Kúria következetes gyakorlata szerint az általános, a választási eljárás egészére vonatkozó alapelvei sérelmekre való hivatkozás önmagában nem alapozza meg az érintettséget {Kvk.III.39.360/2022/2.; Kvk.V.39.512/2022/2.; Kvk.V.39.513/2022/2.; Kvk.VII.39.089/2024/4.}.

[43] A Kúria e körben rámutat arra is, hogy önmagában az a körülmény, hogy a kifogásolt kommunikáció a Kérelmező részére került megküldésre, nem alapozza meg a Ve. szerinti érintettség fennállását. A kampányeszköz címzettjeként való megjelenés a Kérelmezőt nem különbözteti meg a választópolgárok más, azonos helyzetben lévő körétől, és nem igazolja, hogy az állított jogsértés az ő saját jogaira vagy kötelezettségeire közvetlen kihatással lett volna.

[44] A Kúria kiemeli, hogy a Kérelmező érvelése lényegében arra irányult, hogy a kifogásolt magatartás a választópolgárok széles körét érinti, és a választási eljárás egészének törvényességét veszélyezteti. Ez azonban – a hivatkozott kúriai és alkotmánybíróági gyakorlat szerint – nem alapoz meg egyedi érintettséget, mivel nem mutat rá a Kérelmező saját, konkrét jogi helyzetében bekövetkező közvetlen sérelemre {3296/2014. (XI. 7.) AB határozat, Indokolás [18]}. A választási eljárás pedig nem ismeri a közérdekű kereset (actio popularis) intézményét, így az a körülmény, hogy a Kérelmező szerint a jogsértés más módon nem lenne orvosolható, nem alapozza meg az érintettség fennállását {vö. Kvk.VII.39.089/2024/4., Indokolás [16]}.

[45] A Kúria tehát megállapította, hogy a Kérelmező nem igazolta olyan egyedi körülmény fennállását, amely őt a többi választópolgártól megkülönböztetné, és amely alapján az érintettsége közvetlennek és személyesnek lenne tekinthető.

[46] A Kérelmező Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére és 28. cikkére alapított érvelésével összefüggésben a Kúria megjegyzi, hogy ezek az alkotmányos rendelkezések, a jogállamiság és a jogszabályok értelmezésének általános követelményeit rögzítik, azonban önmagukban nem alapozzák meg a Ve. 221. § (1) bekezdése, illetve a Ve. 222. § (1) bekezdése szerinti érintettség fennállását. Az Alaptörvényre való hivatkozás nem eredményezheti a törvényben kifejezetten megkövetelt érintettségi feltétel mellőzését vagy kiterjesztő értelmezését.

[47] Mindezekre tekintettel a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a Nemzeti Választási Bizottság helytállóan állapította meg a fellebbezési szakban az érintettség hiányát, és a fellebbezést jogszerűen utasította el érdemi vizsgálat nélkül. Minderre tekintettel nem vizsgálhatta a felülvizsgálati kérelemben az alapelvi sérelmekkel kapcsolatos megállapításokat vitató kifogásokat.

[48] A Kúria erre figyelemmel megállapította, hogy a támadott határozat jogszerű, ezért azt a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontja alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[49] *1. A Ve. 222. § (1) bekezdése szerinti bírósági felülvizsgálat keretében a Kúria a Nemzeti Választási Bizottság határozatának jogszerűségét vizsgálja; amennyiben a felülvizsgálat tárgya az érintettség hiányának megállapítása, annak értékelése a támadott határozat jogszerűségének vizsgálata körében történik.*

[50] 2. Az érintettség megállapításához szükséges, hogy az állított jogsérelem a jogorvoslati kérelmet előterjesztő saját jogaira vagy kötelezettségeire közvetlen kihatással legyen; az általános, a választási eljárás egészére vonatkozó alapelvi sérelmekre való hivatkozás önmagában nem alapozza meg az érintettséget.

[51] 3. A kampánytevékenység címzettjeként való megjelenés vagy az, hogy a kifogásolt magatartás a kérelmezőt mint választópolgárt érinti, önmagában nem elegendő az érintettség megállapításához, ha nem igazolt, hogy az állított jogsértés a kérelmező saját jogi helyzetére közvetlen hatást gyakorolt.

Záró rész

[52] A Kúria a felülvizsgálati kérelemről a Ve. 229. § (2) bekezdése alapján nemperes eljárásban, öt bíróból álló tanácsban határozott.

[53] A Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés s) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (5) bekezdésében meghatározott mértékű közigazgatási nemperes eljárási illeték viselésére a Kérelmezőt a Ve. 228. § (2) bekezdése és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[54] A Kúria végzése elleni további jogorvoslat lehetőségét a Ve. 232. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2026. április 23.

dr. Darák Péter s.k.

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Márton Gizella s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

dr. Stefancsik Márta s.k.

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

bíró

bíró

Kúria
V.Kvk.39.127/2026/4

11

A kiadmány hitelél:

tisztviselő